

Державні санітарні правила і норми поводження з відходами лікувально-профілактичних закладів

І. Загальні положення.

1.1. Дія Державних санітарних правил і норм поводження з відходами лікувально-профілактичних закладів (далі - Правила) поширюється на всі види відходів, які утворюються в лікувально-профілактичних закладах (далі - ЛПЗ), крім відходів, що утворюються на підприємствах хіміко-фармацевтичного виробництва, аптеках та аптечних пунктах, а також здійснення медичних процедур на дому.

1.2. До відходів ЛПЗ відносяться тверді, рідкі та зібрані газоподібні речовини, матеріали і предмети лікувально-профілактичної (медичної) діяльності, яка включає діагностику, спостереження, лікування, профілактику і полегшення страждань людини, а також пов'язані з цим дослідження, у тому числі наукові.

1.3. Правила визначають порядок збирання, обліку, знезараження, зберігання, оброблення, перевезення, утилізації та/або видалення всіх видів відходів ЛПЗ, а також вимоги техніки безпеки праці для обслуговуючого персоналу при поводженні з відходами.

1.4. Правила встановлюють загальні вимоги до поводження з відходами ЛПЗ з метою обмеження їх негативного впливу на здоров'я населення та довкілля.

1.5. Додержання Правил є обов'язковим для всіх ЛПЗ, організацій, підприємств незалежно від їх підпорядкування і форми власності, які займаються збиранням, обробленням, зберіганням, перевезенням, утилізацією та/або видаленням відходів ЛПЗ, а також проектуванням і експлуатацією полігонів для захоронення твердих побутових відходів та установок по знешкодженню відходів ЛПЗ.

1.6. Державний санітарно-епідеміологічний нагляд за дотриманням Правил здійснюють територіальні органи Державної санітарно-епідеміологічної служби України.

II. Класифікація відходів ЛПЗ.

2.1. Усі відходи ЛПЗ з урахуванням ступеню небезпеки для здоров'я людини та довкілля, яка виникає на етапах поводження з ними, поділяються на такі види:

I – Безпечні.

II – Небезпечні.

III – Особливо небезпечні.

2.2. Залежно від ступеню епідеміологічної, токсикологічної та радіаційної небезпеки, а також для запровадження ефективного сортування відходів з метою зменшення кількості тих, які потребують спеціальних методів оброблення та видалення, види відходів підрозділяються на класи і групи.

2.3. I – Безпечні відходи:

Клас А:

відходи, які за своїм складом не відрізняються від побутових і не мають контакту з біологічними рідинами пацієнтів та інфекційними хворими;

харчові відходи всіх підрозділів ЛПЗ, крім інфекційних, у тому числі шкіро-венерологічних і фтизіатричних;

меблі, інвентар, несправне або застаріле медичне та лабораторне обладнання, що не містить токсичних елементів;

неінфікований папір та упаковка, будівельне сміття та змет з території.

2.4. II – Небезпечні відходи:

Клас Б:

група 1: неінфіковані анатомічні відходи (тканини, органи, частини тіла, плацента, кров);

група 2: гострі предмети (голки, шприци, скальпелі та їх леза, предметні скельця, ампули, пусті пробірки, битий скляний посуд, вазофікси, пір'я, піпетки, ланцети);

група 3: фармацевтичні відходи (ліки, у яких закінчився термін придатності або які не можуть бути використанні за призначенням);

група 4: відходи, які містять кров і біологічні рідини (матеріали, що забруднені екскрементами, кров'ю або іншими біологічними рідинами людей, які не є інфікованими, контейнери з-під крові).

Клас В – хімічні відходи та відходи з високим вмістом важких металів:

група 1: розчинники, хімічні речовини, дезінфікуючі засоби із закінченим терміном придатності або які не знайшли застосування, фіксуючі розчини;

група 2: елементи живлення, ртутьвмісні предмети, прилади і обладнання, які містять важкі метали.

Клас Г – радіоактивні відходи: матеріали, які містять або забруднені радіоізотопами, що утворюються в результаті використання радіонуклідів у медичних та/або наукових цілях.

2.5. III – Особливо небезпечні відходи:

Клас Д – інфіковані:

група 1: списані матеріали або обладнання, що забруднені кров'ю і препаратами крові, іншими біологічними рідинами або екскрементами інфекційних хворих; анатомічні відходи інфекційних хворих (тканини, органи, частини тіла, плацента, ембріони та ін.); відходи від хворих, які проходять курс гемодіалізу (обладнання для діалізу (трубки, фільтри тощо), простирадла, білизна, фартухи, рукавички, лабораторні халати, що забруднені кров'ю);

група 2: лабораторні відходи (мікробіологічні культури і штами, що містять будь-які живі збудники хвороб, штучно вирощені в значних кількостях, а також лабораторні чашки та обладнання для їх переносу, інокуляції, змішування мікробіологічних культур збудників інфекційних захворювань, залишки живильних середовищ, інфіковані експериментальні тварини, їх екскременти та сміття з лабораторій, де проводилися експерименти чи дослідження).

Клас Ж:

група 1: цитотоксичні фармацевтичні відходи (цитотоксичні/генотоксичні препарати із закінченим терміном придатності, залишкові кількості цих препаратів, матеріали, що забруднені цитотоксичними ліками);

група 2: відходи фармацевтичних препаратів, що потребують особливого обліку (містять наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори, сильнодіючі).

III. Загальні правила організації сортування, збирання, маркування, зберігання, знезараження і перевезення відходів ЛПЗ.

3.1. Організована на території ЛПЗ система поводження з відходами повинна складатися з наступних етапів:

сортування відходів та збирання відходів у межах медичного підрозділу;

перевезення або перенесення відходів у міжкорпусні контейнери або приміщення;

зnezараження відходів;
зберігання відходів на території ЛПЗ;
перевезення міжкорпусних контейнерів до місця оброблення та видалення відходів ЛПЗ.

Порядок проведення робіт на кожному етапі поводження з відходами визначається відповідними розділами даних Правил.

3.2. До відходів, які утворюються в межах ЛПЗ та його території, залежно від їх виду, класу, групи висуваються різні вимоги до збирання, зnezараження, оброблення, зберігання, перевезення та видалення.

3.3. Забороняється змішувати відходи різних класів та груп на стадіях сортування, збирання, зберігання, перевезення і знешкодження.

3.4. Роздільне збирання відходів повинно проводитися з урахуванням видів (класів, груп) відходів відповідно до класифікації особою, яка їх продукує (медсестра, лікар, лаборант), біля джерела їх безпосереднього утворення (в палаті, операційній, лабораторії тощо) з метою ізоляції відходів і попередження їхнього повторного сортування, що пов'язане з ризиком травмування та інфікування.

3.5. Збирання відходів проводиться якомога ближче до місць їх утворення в окремі ємності, що візуально чітко розрізняються (за кольором та/або маркуванням). У кожному приміщенні (палаті, операційній тощо) повинні бути встановлені ємності (контейнери/пакели) для відходів згідно з класифікацією.

3.6. У кожному місці збирання відходів повинні бути інструкції з їх роздільного збирання та ідентифікації з інформацією щодо кольорового кодування, умовних позначень і знаків для маркування різних видів відходів.

3.7. Відходи повинні збиратися в палатах щоденно із встановленою періодичністю, але не рідше 2 разів на добу, та відправлятися в приміщення для зnezараження чи зберігання відходів.

3.8. Заповненні ємності (пакели/контейнери) повинні негайно замінюватися новими ємностями такого ж типу.

3.9. У місцях первинного утворення відходів повинні завжди бути додаткові (запасні) пакели або контейнери для збирання відходів.

3.10. Для організації поводження з відходами і щоденного контролю наказом керівника закладу призначається відповідальна особа.

3.11. У кожному медичному підрозділі керівником медичного закладу разом з відповідальним за поводження з відходами в даному закладі,значається особа, яка відповідає за збирання відходів. Вона здійснює контроль за накопиченням відходів у ємностях безпосередньо на місцях їх первинного збирання та герметизує наповнені пакели за допомогою замка, що сам закривається, з біркою для маркування (контейнери закриваються кришкою). Використання швидкозшивачів для герметизації пакетів не допускається.

3.12. Система маркування і кодування пакувальних ємностей (одно- та багаторазових), що використовуються для збирання відходів ЛПЗ наведена в додатку 1.

3.13. До робіт, пов'язаних із збиранням, обробленням, зберіганням і перевезенням відходів не допускається залучати людей, які не пройшли професійної підготовки.

3.14. Інструктаж персоналу з правил безпечного поводження з відходами проводиться особою, яка відповідає за збирання відходів у даному ЛПЗ.

3.15. У кожному підрозділі ЛПЗ повинен бути розроблений план видалення відходів, який визначає порядок збирання та перевезення відходів для запобігання їх накопичення в місцях утворення, а також розроблений і впроваджений план утилізації окремих видів відходів.

IV. Правила збирання та маркування відходів у медичних підрозділах

4.1. Безпечні відходи класу А.

Відходи класу А утворюються в наступних структурних підрозділах:

адміністративно-господарські приміщення ЛПЗ;

палати та відділення ЛПЗ, крім інфекційних, шкіро-венерологічних, фтизіатричних;

центральні харчоблоки, буфети відділень, крім інфекційних, шкіро-венерологічних, фтизіатричних;

позакорпусні території ЛПЗ, крім фтизіатричних.

Збирання відходів класу А здійснюється в багаторазові ємності або одноразові пакети. Одноразові пакети розміщуються на спеціальних візках або всередині багаторазових ємностей. Заповнені багаторазові ємності або одноразові пакети доставляються і переносяться в контейнери, які призначені для збору твердих побутових відходів. Багаторазова тара для збирання відходів після спорожнення підлягає миттю і дезінфекції.

Великогабаритні відходи класу А збираються в спеціальні бункери для таких відходів для короткотермінового зберігання.

Пакувальна тара (скляна, металева, картонно-паперова), якщо вона не забруднена та/або не контактувала з інфікованим матеріалом повинна збиратися окремо і відправлятися на утилізацію.

4.2. Небезпечні відходи класу Б.

Місця утворення:

операційні;

реанімаційні;

пологові відділення;

патологоанатомічні відділення;

відділення хіміотерапії;

процедурні, перев'язочні та інші маніпуляційно-діагностичні приміщення ЛПЗ;

медичні і патологоанатомічні лабораторії;

лабораторії науково-дослідних та навчальних закладів медичного та фармацевтичного профілю.

Анатомічні відходи (група Б1), які утворюються в цих підрозділах, повинні збиратися в герметичні контейнери безпосередньо на місцях утворення.

Відходи, які створюють небезпеку травмування при поводженні (гострі предмети - група Б2), повинні збиратися окремо від інших відходів у герметичні контейнери, які стійкі до проколювання, але не скляні.

Відходи групи Б2, які забруднені та/або контактували з інфекційними хворими, кваліфікуються як інфіковані і потребують відповідного поводження.

Фармацевтичні відходи (група Б3) повинні збиратися у відповідні герметичні ємності (одноразові пакети, контейнери).

Лікарські засоби для парентерального введення (розчин глюкози, вітамінні препарати, кровозамінники тощо), що відносяться до безпечних, нетоксичних відходів і не створюють небезпеки при поводженні, видаляються в порядку встановленому для побутових відходів, дозволяється їх зливання в систему загальної каналізації.

Відходи класу Б (група 4) повинні збиратися в одноразові герметичні подвійні пакети або контейнери з жорсткого матеріалу з метою попередження можливості інфікування в межах ЛПЗ.

М'яка упаковка (одноразові пакети) закріплюється на спеціальних стійках (візках).

Після заповнення пакету приблизно на $\frac{3}{4}$ від загального об'єму, з нього видаляється повітря та здійснюється його герметизація. При проведенні зазначених маніпуляцій обов'язкове дотримання правил техніки безпеки та застосування засобів індивідуального захисту та спецодягу (марлевої пов'язки, гумових рукавичок, фартуха тощо). Контейнери повинні закриватися кришкою.

Одноразові ємності (пакети, контейнери) з відходами класу Б маркуються із зазначенням типу відходів згідно з класифікацією, нанесенням коду підрозділу ЛПЗ, назви закладу, дати та прізвища особи, яка провела збирання відходів.

4.3. Небезпечні відходи класу В.

Місця утворення:

лікувально-діагностичні підрозділи;

патологоанатомічні відділення;

хімічні лабораторії;

анатомічні відділення;

адміністративно-господарчі приміщення.

Використані люмінесцентні лампи (група В2) пакуються в тару, в якій вони були придбані, та після їх накопичення передаються на утилізацію. Об'єкти, які вміщують важкі метали - прилади і малогабаритне обладнання (ртутні, кадмієві, нікелеві та свинцеві батареї); металева ртуть із розбитих ртутьвміщуючих приладів у кількості 500 мг і більше збирається в герметичні ємності із твердого матеріалу та зберігаються у допоміжних приміщеннях. На договірних умовах ці відходи повинні вивозитися на спеціалізовані підприємства для утилізації.

Поводження з відходами класу В (група 1), які є небезпечними хімічно активними речовинами і мають токсичні, корозійні, вогне- та вибухонебезпечні властивості, здійснюється як з отруйними та сильнодіючими речовинами згідно з вимогами законодавства в даній сфері.

4.4. Небезпечні відходи класу Г - радіоактивні відходи.

Місця утворення:

діагностичні лабораторії (відділення);

радіоізотопні лабораторії і рентгенівські кабінети;

лабораторії науково-дослідних та навчальних закладів медичного і фармацевтичного профілю.

Збирання радіоактивних відходів проводиться окремо від інших класів відходів.

Збирання, облік, зберігання, перевезення та видалення відходів класу Г здійснюється відповідно до вимог правил роботи з радіоактивними речовинами і іншими джерелами іонізуючого випромінювання, нормами радіаційної безпеки та інших діючих нормативних документів, які регламентують поводження з радіоактивними речовинами.

Після розпаду радіонуклідів неінфіковані радіоактивні відходи збираються в чорні пластикові пакети, інфіковані - в жовті пластикові пакети для обов'язкового оброблення.

4.5. Особливо небезпечні відходи класу Д - інфіковані.

Місця утворення:

інфекційні лікарні;

ізолятори для пацієнтів з небезпечними, особливо небезпечними і карантинними інфекціями;

відділення діалізу;

патологоанатомічні відділення;

операційні;

лабораторії і медичні кабінети;

лабораторії науково-дослідних та навчальних закладів медичного і фармацевтичного профілю;

фтизіатричні клініки (відділення);

медичні та патологоанатомічні лабораторії.

Усі відходи, які утворюються в даних підрозділах, а також поверхні й агрегати великогабаритних відходів (група Д1), які мали контакт з інфікованим матеріалом або хворими, підлягають дезінфекції. Після проведення дезінфекції, поводження з ними здійснюється як з відходами класу А.

Збирання відходів класу Д здійснюється в жорсткі одноразові герметичні ємності або контейнери, які придатні для оброблення. Одноразові пакети повинні бути закріплені на спеціальних стійках (візках). Збирання проводиться таким чином, щоб виключити можливість безпосереднього контакту з іншими відходами.

Після заповнення пакету приблизно на $\frac{3}{4}$ від загального об'єму, з нього видаляється повітря та здійснюється його герметизація. При проведенні цих маніпуляцій обов'язкове дотримання правил техніки безпеки та застосування засобів індивідуального захисту та спецодягу (марлевої пов'язки, гумових рукавичок, фартуха тощо). Контейнери повинні закриватися кришкою.

У встановлених місцях герметично закриті одноразові ємності (баки, пакети) поміщаються в (між)корпусні контейнери, що призначені для збору відходів класу Д. Не дозволяється сортування відходів або їх перезавантаження в інші ємності.

Одноразові ємності (пакети, контейнери) з відходами класу Д маркуються знаком «Біологічна небезпека» (додаток 2) із зазначенням виду (класу, групи) відходів згідно з класифікацією, коду підрозділу ЛПЗ, назви закладу, дати та прізвища особи, яка провела збирання відходів.

Біологічні рідини та екскременти хворих на інфекційні захворювання підлягають обов'язковому знезаражуванню перед скидом у каналізаційний колектор загального призначення.

У встановлених місцях загерметизовані одноразові ємності (контейнери, пакети) поміщаються в міжкорпусні контейнери, призначені для збирання відходів класу Д.

Видалення відходів після лабораторних досліджень проводиться відповідно з принципами видалення медичних відходів класу Д.

У разі змішування небезпечних та особливо небезпечних відходів (наприклад, суміш анатомічних відходів з гострими предметами та біологічними рідинами), з утвореною сумішшю необхідно поводитися як з відходами класу Д.

4.6. Особливо небезпечні відходи класу Ж - цитотоксичні:

Місця утворення:
медичні та наукові заклади, де застосовуються цитотоксичні фармацевтичні препарати;
відділення хіміотерапії;
процедурні, маніпуляційно-діагностичні приміщення ЛПЗ;
медичні лабораторії.

Цитотоксичні фармацевтичні відходи (група Ж1) створюють потенційну небезпеку для здоров'я людей, які працюють з ними, що обумовлена мутагенними, канцерогенними та тератогенними властивостями цих речовин. Вони відносяться до особливо небезпечних відходів і збираються окремо від інших фармацевтичних відходів тільки в одноразові тверді герметичні контейнери, на які нанесено маркування «Цитотоксичні відходи».

Відходи групи Ж2 збираються окремо та потребують спеціального обліку і контролю.

4.7. Не допускається:
пересипати відходи класів Б-Ж з однієї ємності в іншу;
встановлювати одноразові і багаторазові ємності для збирання відходів поблизу електронагрівальних приладів;
ущільнювати необроблені інфіковані відходи або відходи з високим вмістом крові чи інших біологічних рідин, що призначені для видалення поза межами ЛПЗ, в зв'язку з небезпекою розливання;
здійснювати збирання відходів без спецодягу та засобів індивідуального захисту.

V. Загальний порядок проведення дезінфекції багаторазового інвентарю.

5.1. Дезінфекція багаторазових ємностей для збирання відходів класу А проводиться щоденно кваліфікованим персоналом ЛПЗ.

5.2. Дезінфекція міжкорпусних контейнерів для збирання відходів класів Б (група 1, 2, 4), Д та кузовів автомашин проводиться в місцях знешкодження або утилізації відходів зразу після їх розвантаження на спеціально обладнаних площадках заключної дезінфекції. Контейнери повертаються в ЛПЗ тільки після дезінфекції. Дезінфекцію проводять дезінфектори ЛПЗ

5.3. У випадку аварійних ситуацій, при виявленні відкритого надходження відходів всередину міжкорпусних контейнерів або кузова автотранспорту дезінфекція проводиться негайно. Для цього в ЛПЗ повинні бути організовані місця для миття і дезінфекції міжкорпусних контейнерів і автотранспорту.

VI. Загальні вимоги до інвентарю, ємностей та приміщень при організації системи збирання, зберігання та накопичення відходів.

6.1. Одноразові пакети, що використовуються для збирання небезпечних та особливо небезпечних відходів (класи Б, Д і Ж), повинні надійно герметизуватися і забезпечувати можливість заповнення їх відходами до $\frac{3}{4}$ від загального об'єму ємності, але не більше 15 кг.

6.2. Одноразові контейнери для збирання небезпечних та особливо небезпечних відходів (класи Б, Д і Ж) повинні бути обладнані кришками для герметизації в процесі

збирання відходів та унеможливити розкриття ємностей при перевезенні відходів за межами медичного закладу (відділення, лабораторії).

6.3. Пакети або контейнери повинні бути стійкими до дії агресивних хімічних сполук, гострих предметів, що містять відходи, а також до звичайних умов при поводженні з відходами (вібрації, зміни температури, вологи чи тиску).

6.4. Контейнери для збирання відходів одного класу повинні бути однаковими і мати одне маркування.

6.5. Вимоги до маркування ємностей для збирання відходів різних класів наведено в додатку 1.

6.6. Візки (стояки) для перевезення одноразових пакетів з відходами в межах ЛПЗ повинні бути сконструйовані таким чином, щоб запобігти розливанню, висипанню чи витіканню відходів із ємностей, виготовлені з матеріалів, які стійкі до обробки і дії засобів для миття і чищення, не мати гострих країв, які б могли пошкодити пакети або контейнери під час завантаження/розвантаження, бути зручними в експлуатації.

6.7. Візки (стояки), які призначені для перевезення інфікованих відходів (клас Д), повинні мати чіткий знак біологічної небезпеки. Перед проведенням ремонтних робіт чи обслуговування ці візки повинні ретельно оброблятися дезінфекційними засобами.

6.8. Конструкція багаторазових контейнерів для збирання відходів класу А і установок для кріплення одноразових пакетів повинна передбачати кришку, а також колеса і ручки для зручного перевезення.

6.9. Міжкорпусні контейнери повинні мати кришки, що щільно закриваються, бути герметичними і волого непроникними, унеможливити контакт сторонніх осіб чи тварин (птахів) з їх вмістом.

6.10. Для дезінфекції повинні використовуватися дезінфікаційні засоби, що рекомендовані до застосування в медичних закладах. Концентрація та час експозиції використання засобів - згідно відповідних рекомендацій.

6.11. Приміщення, в яких розміщуються ємності з відходами класів Б-Ж, повинні бути повністю ізольовані. Спеціальні вимоги до них викладені в додатку 3. Розміри приміщення для зберігання відходів (окремої території, кімнати, будівлі) залежать від кількості відходів та частоти їх збирання.

6.12. Контейнери для збирання відходів класу А розміщуються на закритому майданчику, який має дах і сітчасту огорожу.

6.13. Майданчик для установки контейнерів повинен мати бетоновану або асфальтовану поверхню і бути зручним для під'їзду автотранспорту і проведення вантажно-розвантажувальних робіт. Майданчики для установки контейнерів розміщуються не менше ніж в 25 м від лікувальних корпусів і не менше 100 м - від харчоблоку.

VII. Умови оброблення, зберігання, перевезення і видалення відходів.

7.1. Оброблення відходів класу Д, за винятком анатомічних, проводиться методом стерилізації паром (знезараження в автоклавах, що використовуються для дезінфекції відходів), оскільки цей метод легше контролювати, і він є менш шкідливий для довкілля, ніж хімічна обробка.

7.2. Інші методи необхідно застосовувати лише у випадках, коли метод стерилізації парою є невиправданим або недоцільним (наприклад, забруднене лабораторне обладнання тощо).

7.3. Відходи не повинні зосереджуватися в місцях їх утворення.

7.4. Відходи повинні перевозитися в межах ЛПЗ таким чином, щоб виключити можливий контакт з персоналом чи іншими особами, для чого необхідно розробити спеціальні маршрути.

7.5. Після збирання та видалення відходів з місць їх утворення, вони повинні розміщуватися в приміщеннях для тимчасового зберігання до остаточного видалення.

7.6. Розміщення будь-яких матеріалів, що не відносяться до відходів, разом з небезпечними чи особливо небезпечними відходами в одному приміщенні для зберігання відходів не допускається.

7.7. У разі відсутності приміщення, що охолоджується, тривалість тимчасового зберігання відходів ЛПЗ з моменту їх утворення до видалення (утилізації) складає:

у помірному кліматі – не більше 48 годин взимку та не більше 24 годин влітку;

у теплом кліматі - не більше 24 годин у будь-яку пору року.

7.8. Анатомічні та інфіковані відходи повинні зберігатися в ізольованих приміщеннях у спеціально обладнаних морозильних камерах, що закриваються на ключ та знаходяться на об'єктах, де охолоджуються або заморожуються відходи. Приміщення чи морозильна камера повинні мати чітке маркування у вигляді знаку біологічної небезпеки і надпис «Інфіковані відходи».

7.9. Інфіковані відходи повинні зберігатися таким чином, щоб не відбувалося газоутворення в контейнерах з відходами.

7.10. Цитотоксичні відходи повинні зберігатися в особливому місці, що відділене від приміщення для зберігання інших відходів ЛПЗ.

7.11. Перевезення всіх видів відходів класу Д (інфікованих) за межами медичного підрозділу здійснюється тільки в одноразовій упаковці після її герметизації.

7.12. Не допускається перезавантаження в інші ємності або сортування відходів класу Д. Ці відходи транспортуються таким чином, щоб виключити можливість безпосереднього контакту з відходами других класів, не допускається їх перенесення в інші контейнери на центральному об'єкті зберігання або в процесі доставки.

7.13. Радіоактивні відходи з коротким періодом напіврозпаду повинні зберігатися у відповідних контейнерах протягом часу, достатнього для зниження рівня їхньої активності.

7.14. Для зберігання радіоактивних відходів використовують пластиковий пакет, який розміщують у каністрі або циліндричному контейнері.

7.15. Ємності для зберігання радіоактивних відходів повинні мати чітке маркування із зазначенням рівня активності на відповідну дату, необхідний період зберігання, надпис «Радіоактивні відходи» та знак радіаційної небезпеки.

7.16. У журналі реєстрації радіоактивних відходів, що приймаються на зберігання, необхідно зазначити їх склад.

7.17. Для перевезення відходів класу А дозволяється застосування автотранспорту, що використовується для твердих побутових відходів.

7.18. Відходи класу А можуть бути захоронені на полігонах для твердих побутових відходів або частково утилізовані.

7.19. Не допускається використання машин, що призначені для перевезення відходів класів Б (група 1, 2, 4) і Д, для інших цілей.

7.20. Анатомічні відходи повинні знешкоджуватися на спеціальних установках методом високотемпературного спалювання. В окремих випадках для видалення цих відходів можуть застосовуватися крематорії.

7.21. Видалення фармацевтичних та цитотоксичних відходів повинно проводитися на установках для спалювання небезпечних відходів. З цією метою використовуються методи піролітичного розкладу чи двохступеневого спалювання при високій температурі (800-850°C і вище) на установках із камерою вторинного допалювання відхідних газів при температурі 1100-1300°C. Наявність вторинної камери допалення обов'язкова.

7.22. Інфіковані відходи, що не пройшли дезінфекцію, повинні направлятися на спалення у ємностях, які призначені для первинного збирання відходів.

7.23. Відходи II Б4 можуть знешкоджуватися на установках для спалювання побутових відходів.

7.24. Вибір методу знешкодження залежить від складу відходів. При видаленні змішаних відходів, що отримані з різних джерел і мають неоднакові властивості, ефективність методу знешкодження повинна підтверджуватися як для «найгіршого» складу відходів.

7.25. Ємності для збирання відходів та компоненти відходів, які передбачається видаляти термічним способом, не повинні містити полівінілхлорид. У цьому разі матеріал, що містить полівінілхлорид, повинен попередньо вилучатися із відходів.

VIII. Реалізація схеми збирання та видалення відходів.

8.1. Деталізація та реалізація планів по збиранню та видаленню відходів розробляється окремо в кожному ЛПЗ.

8.2. Складання плану збирання та видалення відходів включає проведення аналізу щодо якісного складу відходів відповідно до класифікації та обсягів їх накопичення.

8.3. Планом визначається кількість та тип ємностей для кожного класу відходів у місцях первинного збирання.

8.4. Система збирання та видалення відходів розробляється з урахуванням вимог, що висуваються окремо до кожного класу відходів.

8.5. Керівником ЛПЗ згідно з вимогами законодавства затверджується інструкція, що встановлює правила поведінки з відходами та обов'язки і персональну відповідальність співробітників.

Інструкція повинна мати такі розділи:

характеристика відходів та порядок їх обліку;

схема організації збирання, маркування, знезараження, зберігання та перевезення відходів;

проведення дезінфекції багаторазового інвентарю, вимоги до нього та одноразових пакувальних ємностей, приміщень для зберігання відходів;

визначення відповідальних осіб по поводженню з відходами в ЛПЗ.

Додаток 1
до Державних санітарних правил і норм
поводження з відходами лікувально-
профілактичних закладів

Система кольорового кодування та маркування відходів ЛПЗ

Вид відходів	Колір і маркування ємності	Вид ємності
Особливо небезпечні інфіковані відходи	Жовтий, напис для маркування «Інфіковані речовини», знак «Біологічна небезпека»	Міцний, герметичний пластиковий пакет або контейнер, придатний для автоклавної обробки
Відходи відділень патології (анатомічні тощо)	Жовтий	Пластиковий пакет або контейнер
Гострі предмети	Жовтий, напис для маркування «Гострі предмети»	Стійкі на прокол контейнери (за винятком скляних)
Хімічні і фармацевтичні відходи	Коричневий	Пластиковий пакет або контейнер
Цитотоксичні відходи	Червоний, напис для маркування «Цитотоксичні відходи»	Контейнер
Радіоактивні відходи	Маркування та пакування згідно з вимогами законодавства щодо поводження з радіоактивними речовинами	
Відходи, які за своїм складом близькі до побутових відходів	Чорний	Пластиковий пакет

Додаток 2
до Державних санітарних правил і норм
поводження з відходами лікувально-
профілактичних закладів

Знак «Біологічна небезпека»(інфіковані речовини)

Знак біологічної небезпеки є попереджувальним і призначений привернути увагу до об'єктів потенційної та/або реальної небезпеки шкідливого впливу на здоров'я людей біологічних (інфікованих) речовин в місцях їх зберігання, виробництва або застосування.

У нижній частині знака можуть бути надписи «Інфекційні речовини» і «У випадку пошкодження або витікання негайно повідомити Держсанепідслужбу України».

Символ (три напівмісяці, які накладені на коло) і надписи: чорні; фон: білий.